

Preàmbul

I.

1. A Barcelona, la vitalitat, riquesa i pluralitat dels moviments socials, del moviment associatiu, veïnal i feminista i del que s'anomena *societat civil* ha estat molt àmplia i diversa des del segle XIX. Tant, que la ciutat atresora com a llegat una llarga i diversa tradició històrica social, republicana, catalanista, burgesa i revolucionària a la vegada. De fet, la ciutat contemporània i, més concretament, la ciutat democràtica s'ha construït, en bona mesura, a força de lluites socials i urbanes, veïnals i populars, i dels anhels i la praxi participatives d'una ciutadania organitzada en múltiples entitats i col·lectius.

Ni tan sols la Guerra Civil i la dictadura, amb tota la seva càrrega destructora i repressiva, van poder anul·lar l'anhel de participació de la ciutadania barcelonina, expressió capital d'una vitalitat singularment compartida pel conjunt de la societat catalana. De fet, durant els anys cinquanta i seixanta del segle XX, el creixement exponencial del moviment associatiu va derivar en l'intent regulador franquista de la Llei d'associacions del 1964, considerada aperturista però amb un caràcter evidentment restrictiu i de control per part de la dictadura.

El desbordament d'aquella regulació per la via dels fets —el 1971 el Govern Civil de Barcelona va alertar del “perill de subversió” que suposava el reconeixement d'una mitjana anual d'entre 60 i 100 associacions— va posar en evidència que mai cap normativa podria limitar la participació ciutadana.

En clau democràtica, el repte precisament rau a com fomentar i canalitzar la participació ciutadana, que necessàriament va molt més enllà dels dispositius electorals o de representativitat política partidista. Durant la transició i els primers ajuntaments democràtics, aquest va ser un dels principals cavalls de batalla dels moviment veïnals, i no va quedar del tot ben resolt. El 1979, el reglament provisional de descentralització i participació ciutadana del nou Ajuntament de Barcelona el van esmenar per considerar-lo insuficient les associacions veïnals, sense èxit i amb una forta polèmica. En síntesi, es demanava l'elecció per sufragi universal dels consells de districte; una descentralització efectiva; el dret de veu als plenaries municipals; la regulació en l'àmbit local del referèndum, i la possibilitat de revocació de càrrecs electes a partir de la regulació i l'exercici dels drets de consulta i de proposta ciutadana.

Algunes d'aquestes aspiracions es van recollir posteriorment a les normes reguladores de l'organització dels districtes i de la participació ciutadana del 1986. No obstant això, i adduint en alguns casos buits legals o arguments jurídics d'adequació a lleis superiors, aquestes normes finalment no es van aplicar en els aspectes més innovadors o democràticament més avançats. De fet, l'anhel de participació democràtica històricament manifestat pel teixit social i la ciutadania de Barcelona i recollit en l'esperit d'aquelles primeres normes de participació es va traïr parcialment amb les modificacions obligades per l'aprovació de la Carta municipal i les successives reformes dels reglaments de participació. El repte d'avui és, precisament, actualitzar aquesta normativa i, sense perdre el fil d'una reivindicació i necessitat que ve de molt lluny, fer-la efectiva i situar-la a l'altura dels temps històrics.

2. Cal reconèixer la petjada important que les associacions ciutadanes han deixat a Barcelona i l'enorme capacitat i energia que contenen que, de ben segur, han de desplegar noves actuacions que millorin la qualitat de vida a la nostra ciutat. Un teixit associatiu que ha estat capaç d'incorporar una activitat econòmica relacionada amb el seu projecte social que li permet un grau més elevat d'autonomia. Que ha sabut organitzar un codi ètic propi per establir el ventall de valors en els quals se sustenta la seva activitat.

3. La democràcia es proclama als textos normatius, però no n'hi ha prou amb la seva crida, són necessaris canals adients per poder-la realitzar (fer-la real). I la seva efectivitat depèn de la participació ciutadana, de la seva capacitat per fer eficaç l'afirmació constitucional segons la qual "tots els poders emanen del poble". El sistema democràtic no es completa mai, cal fer-lo dia a dia, amb la interacció de la ciutadania amb els poders públics, facilitant i assegurant els valors de llibertat i igualtat que el sustenten. Com més i millor participació ciutadana, més forta serà la democràcia i més possible serà assolir l'ideal de justícia social que garanteixi una vida digna a totes les persones.

4. La ciutat, la polis de l'antiga Grècia on va néixer la política, és un dels espais més idonis per enfortir la democràcia. En una gran ciutat com Barcelona, les persones i els grups en els quals s'integren, tenen la capacitat d'incidir i decidir com han de ser les polítiques que l'afecten. Com més democràtica sigui la ciutat, més podrà influir en la millora de la democràcia a la resta del país.

5. En el nostre sistema institucional la participació ciutadana en els afers col·lectius, consubstancial amb la democràcia, s'exerceix de tres maneres diferents: 1) mitjançant representants, 2) directament, o 3) incidint, intervenint en els processos d'elaboració de les decisions polítiques o coproduint-les. L'elecció de representants està regulada a la Llei electoral. La funció representativa ha de ser transparent, ha de facilitar la informació necessària per conèixer què es fa amb el poder delegat pel poble i ha de retre comptes de les accions desenvolupades. L'accés a la informació i la transparència estan regulats a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern; en aquest reglament només es fa menció a la necessitat de retre comptes mitjançant els canals de participació definits.

6. La dimensió directa de la participació ciutadana consisteix en la possibilitat de decidir, sense intermediaris, una determinada actuació pública. La institució que articula aquesta dimensió és el referèndum, instrument al qual el nostre sistema institucional no permet una vinculació directa sobre els poders públics, ja que els seus resultats, per imperatiu legal, sempre tenen caràcter consultiu. Però el fet que no sigui possible una vinculació jurídica no impedeix que, políticament, els regidors o les regidores que componen el Consell Municipal i el Govern en puguin tenir en compte els resultats. Un sistema democràtic de qualitat ha de permetre articular aquest canal d'intervenció directa del conjunt de la ciutadania en la concreció de les polítiques públiques.

7. Finalment, la participació ciutadana s'articula mitjançant la interacció contínua i continuada dels diferents actors que intervenen en la vida política i social de la ciutat: ciutadania i les seves organitzacions (socials, econòmiques,

professionals...), i regidors i regidores, consellers i conselleres de districte del Govern i de l'oposició. Els regidors i les regidores i els consellers i les conselleres tenen els seus canals de debat, seguiment i control de l'acció de govern en la Carta municipal de Barcelona, el Reglament orgànic municipal i les normes reguladores del funcionament dels districtes. La ciutadania i les seves organitzacions necessiten uns altres canals específics com són els processos participatius, els òrgans de participació, les consultes i la iniciativa ciutadana. Aquests canals han de fer possible la participació ciutadana, que ha de permetre proposar, discutir, debatre i coproduir les polítiques públiques.

8. Els canals de participació ciutadana definits en aquest reglament són aptes tant per a les polítiques de ciutat com per a les de districte. Tot i que el funcionament de l'organització dels districtes està regulat en el seu propi reglament. Cal assenyalar que la ciutat democràtica és una ciutat descentralitzada que configura els seus districtes amb competències i recursos que necessiten el complement de legitimitat democràtica que ha de produir l'elecció directa per part de la ciutadania dels consellers o de les conselleres de districte.

9. L'objecte del Reglament de participació ciutadana és regular els canals de relació entre la ciutadania i l'Ajuntament de Barcelona per facilitar la participació ciutadana en els processos de presa de decisions polítiques i en el funcionament dels serveis municipals. La ciutadania es relaciona amb l'Ajuntament en diferents àmbits: com a usuària dels serveis municipals (que són el resultat d'unes polítiques concretes), com a membres d'organitzacions socials o comunitàries o com a actors actius en l'activitat política.

10. La participació com a usuària dels serveis municipals es concreta en la presentació d'incidències, queixes o reclamacions i suggeriments, com indica el Decret d'Alcaldia S1/D/2017-2348, de 7 de juliol de 2017, d'aprovació de la nova regulació del sistema informàtic per a la gestió de comunicacions dels ciutadans, d'incidències, reclamacions, queixes, suggeriments, peticions de servei, consultes web i agraiments (IRIS). D'altra banda, també forma part d'aquest "grau" de participació la implicació en comissions d'usuaris de serveis públics per fer seguiment i propostes sobre el seu funcionament.

11. Un altre vessant important de la implicació ciutadana en projectes col·lectius consisteix en la creació de (o implicació en) grups, projectes, organitzacions de tipus comunitari mitjançant els quals la ciutadania s'organitza col·lectivament per promoure aquests projectes, que van més enllà de cada persona individual. L'existència d'un teixit social enfortit i d'aquesta energia comunitària és cabdal per a la nostra ciutat, i la seva creació i el seu funcionament són absolutament lliures i voluntaris; les persones interessades ho fan de manera autònoma. Aquest reglament no ha d'interferir en aquest procés, en tot cas ha de preveure l'elaboració de plans i programes per a l'enfortiment social, econòmic i democràtic de l'associacionisme, respectant la seva independència. La gestió cívica, recollida a l'article 34 de la Carta municipal, ha de poder desplegar la seva màxima eficàcia com un instrument idoni per a la coproducció de polítiques i serveis municipals.

12. Finalment, l'última dimensió de la participació ciutadana és la que connecta la ciutadania amb la polis, la política; amb les decisions que afecten el conjunt de la ciutadania. Aquesta participació té diferents gradacions, des de la proposta fins a la decisió, passant per moments i espais de debat i coproducció d'actuacions; per això, necessita diferents canals regulats en aquest reglament.

13. La utilització real i regular d'aquests canals de participació ha de permetre la intervenció ciutadana en els processos de presa de decisions polítiques —que afecten tothom—, millorar el funcionament dels serveis públics a partir de l'atenta i contínua mirada de la ciutadania que els utilitza i facilitar l'organització comunitària com a mitjà efectiu d'intervenció en el que és col·lectiu.

14. Per fer efectiu el dret a la participació ciutadana en tots els àmbits indicats cal una actitud proactiva per part de l'Ajuntament amb les tres accions que l'article 9.2 de la Constitució estableix per a tots els poders públics: promoure, remoure i facilitar. En l'àmbit d'aquest reglament cal promoure els canals i instruments aptes per a la participació màxima i més àmplia i inclusiva; cal eliminar els obstacles que la dificultin o impedeixin, articulant mitjans singulars per arribar a les persones que, per les seves circumstàncies personals o socials o per desigualtat de gènere o edat, tenen més dificultats, i cal facilitar la intervenció ciutadana en els processos de presa de decisions polítiques, de manera que la utilització d'aquests canals no depengui principalment de l'acció institucional, sinó que la iniciativa ciutadana, amb la seva autonomia i la seva pluralitat, pugui tenir un pes important en aquests processos. S'han de tenir en compte, particularment, les normes següents:

a) El mandat de l'article 6 de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes i incorporar la participació dels grups feministes i de dones en l'elaboració de les polítiques de gènere i en l'impuls de la transversalitat.

b) La Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat feta a Nova York el 13 de desembre de 2016, el Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, del text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat per l'Estat espanyol i la seva inclusió social i la Llei catalana 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat.

c) La Convenció sobre els drets de l'infant aprovada el 1989 per l'Assemblea General de les Nacions Unides per garantir als infants els drets de participació: informació adequada, llibertat d'expressió, ser escoltats i que les seves opinions es tinguin degudament en compte en totes les decisions que els afectin, segons la seva maduresa.

d) La Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

15. També cal reconèixer que, a la nostra ciutat, hi viuen persones amb desigualtats materials i amb diferents realitats, necessitats i interessos que requereixen accions específiques per facilitar-ne la participació, de manera que cal eliminar els obstacles que la dificulten. Així, per afavorir la participació de les

persones amb discapacitat o diversitat funcional, cal disposar d'unes condicions d'accessibilitat específiques. En el mateix sentit, també per a les persones que formen part de comunitats culturalment diverses per a les quals són necessaris instruments i metodologies singulars.

16. Els processos participatius i els òrgans de participació, especialment, han d'habilitar espais, recursos i eines específiques per afavorir la participació de la infància i l'adolescència d'acord amb els drets reconeguts a la Convenció dels drets dels infants; la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i el Decret 200/2013, de 23 de juliol, dels consells de participació territorial i nacionals dels infants i adolescents de Catalunya.

17. La iniciativa ciutadana és cabdal per activar l'agenda política i per dinamitzar les energies socials que permetin noves actuacions polítiques. Per això és important incorporar-la com un actor polític més, juntament amb els regidors o les regidores i els consellers o les conselleres que componen el Consell Municipal i els consells de districte.

18. En aquest reglament només s'estableixen els aspectes normatius singulars que afecten la participació ciutadana a Barcelona. No tracta altres drets polítics com el dret de petició regulat a la Llei orgànica 4/2001, el d'associació de la Llei orgànica 1/2002 o el d'accés a la informació i l'exigència de transparència de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i de la Llei catalana 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Aquesta norma municipal no afegeix res a aquesta regulació i ha de remetre a aquestes altres disposicions legals el seu desplegament. En tot cas, per facilitar la seva utilització per part de la ciutadania la disposició addicional quarta encarrega al Govern municipal l'elaboració d'una guia que sigui útil per compilar el conjunt de drets ciutadans i els mitjans per exercir-los.

19. No es parteix de zero; a Barcelona, durant molts anys, s'han dut a terme diferents processos participatius, s'han creat òrgans de participació de barri, districte i ciutat i, fins i tot, es va fer una consulta ciutadana l'any 2010. Aquestes experiències han deixat un pòsit de coneixement damunt el qual ara es llauren els canals definits en aquest reglament. El mandat anterior es va fer molta feina i es va aprovar inicialment un projecte de reglament que finalment no va reeixir. Una bona part de la feina feta ha format part del treball d'elaboració d'aquesta nova regulació i s'ha disposat d'un grup impulsor en el qual han intervingut els diversos grups municipals i algunes de les entitats que van col·laborar en l'elaboració de la proposta anterior. Igualment, s'han promogut diferents tipus de debats als districtes i als òrgans de participació per recollir més opinions amb les quals s'ha enriquit el contingut que ara pren cos en aquest text.

20. Les relacions del Govern municipal i dels regidors o les regidores i dels consellers o les conselleres amb la ciutadania i les seves associacions no es troben únicament als canals establerts en el reglament. Són molt dinàmiques i variades i no es tracta de limitar-les ni de condicionar-les. En tot cas, aquest reglament exigeix el compliment d'uns mínims determinats per poder qualificar de canals de participació a qualsevol d'aquestes relacions.

21. Un dels elements importants que mostra l'experiència és la importància de definir clarament els canals de participació, quines funcions tenen i establir mitjans que en garanteixin la fiabilitat i operativitat per evitar mala praxi que pugui afectar la credibilitat d'aquest sistema de participació ciutadana.

22. La hibridació dels canals presencials amb els oferts per la plataforma digital és un element clau per garantir la transparència, traçabilitat i operativitat, així com per multiplicar l'abast dels mitjans de participació aquí regulats. El sistema de participació ciutadana dissenyat en aquest reglament aposta per un ús compartit dels dos tipus de canals, no es considera que existeixi una participació digital sinó que la participació ciutadana es pot fer de dues maneres: presencialment o utilitzant les eines tecnològiques integrades a la plataforma més adequada per a aquesta finalitat.

II.

23. El dret a la participació ciutadana reconegut en la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, i principi que informa l'Administració municipal, és una opció estratègica i estructural de l'Ajuntament de Barcelona i ha d'acompanyar les seves actuacions, especialment les que estan relacionades directament amb la qualitat de vida de la ciutadania i amb tot allò que n'afecti la quotidianitat.

24. En aquest sentit, Barcelona es va dotar, l'any 1986, de les normes reguladores de participació ciutadana, pautes molt innovadores en el seu moment, que van regir i orientar el desenvolupament dels processos participatius de la ciutat fins a l'any 2002, en què se'n va fer una revisió per actualitzar-les.

25. Deu anys després de la primera actualització de les normes reguladores de la participació ciutadana, es va intentar fer una segona revisió, segons els resultats de la seva aplicació i valorant també els canvis en l'entorn i en els mitjans d'informació i comunicació de què disposa l'Ajuntament. Malgrat haver estat aprovada inicialment, l'any 2014, aquesta nova regulació no va aconseguir superar la fase d'aprovació definitiva.

26. Aquest reglament desenvolupa els aspectes relatius a la participació ciutadana recollits a la Carta municipal, i també inclou compromisos adquirits per l'Administració municipal en altres cartes, en especial els de la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, en la qual Barcelona es compromet no tan sols a garantir la participació, sinó també a promoure-la activament. Aquests compromisos també s'han recollit a la Carta de ciutadania. Carta de drets i deures de Barcelona, aprovada el 17 de desembre de 2010 pel Plenari del Consell Municipal.

27. En compliment del que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, de 2 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, s'indiquen els principis que han inspirat aquesta regulació:

a. Necessitat i eficàcia. L'interès general que persegueix aquest reglament és facilitar la participació ciutadana en els afers públics municipals donant

compliment a la demanda social i al mandat de l'article 9.2 de la Constitució i el 4.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Igualment, es vol garantir la perspectiva de gènere en les polítiques públiques que estableix l'article 41 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 3 de la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes. El reglament vigent en aquests moments ha quedat obsolet i no respon adequadament a aquestes demandes.

b. Proporcionalitat. El contingut és el mínim imprescindible per assolir les finalitats desitjades. No es restringeixen drets, ans el contrari, es milloren els canals per poder-los exercir i no genera altres obligacions a l'Administració municipal que no estiguin previstes en el marc institucional.

c. Seguretat jurídica. La norma és coherent amb el conjunt de l'ordenament jurídic vigent i genera un marc normatiu, estable, predictable, integrat i cert. A més, preveu la redacció d'una guia per facilitar la millor comprensió i un ús més ampli dels canals de participació que regula.

d. Transparència. Per elaborar el contingut es va obrir un procés públic de participació que va convocar diferents actes als districtes i barris de la ciutat per recollir aportacions i idees de la ciutadania i les associacions. A més, es va posar en marxa un grup impulsor amb presència de tots els grups municipals i algunes entitats ciutadanes per fer el seguiment d'aquest procés. Un cop aprovat, el Reglament de participació ciutadana es publicarà al web municipal i els seus canals estaran disponibles per a la seva utilització en línia a la plataforma digital creada a aquest efecte.

e. Eficiència. Les despeses que es pugin produir com a conseqüència de l'aplicació del Reglament de participació ciutadana formen part de l'activitat ordinària que es duu a terme en aquesta matèria i la seva regulació facilita l'organització dels serveis administratius implicats.

III.

Aquest reglament consta de 116 articles, repartits en deu capítols, set disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, dues disposicions derogatòries i set disposicions finals.

En el capítol primer, s'hi inclouen les disposicions generals: es defineix l'objecte del reglament i els principis dels diversos canals i instruments de participació, es concreta l'àmbit d'aplicació subjectiva de la norma, es proclama el dret a la participació ciutadana, i es recull un seguit de definicions de conceptes que apareixen en el text articulat de la norma, per interpretar-los i comprendre'ls millor. Finalment, es recorda que l'Alcaldia, en exercici de les seves atribucions en matèria d'organització administrativa, pot crear l'organització administrativa que consideri més adequada per dotar de la màxima eficàcia els canals de participació establerts en el Reglament de participació ciutadana i per poder gestionar totes les accions derivades de la seva utilització, cercant la màxima coordinació amb les diferents unitats administratives que hi poden intervenir.

El capítol segon té per finalitat regular la iniciativa ciutadana, que és la intervenció ciutadana dirigida a promoure una determinada actuació d'interès general i de competència municipal per part de l'Ajuntament, i que pot consistir en la incorporació d'un o diversos punts que es tractaran en l'ordre del dia del Consell Municipal o del Consell de Districte, en l'inici d'un procés participatiu determinat, en la posada en marxa d'una audiència pública en format presencial o a la plataforma digital, en la creació d'un òrgan de participació, en la proposta d'aprovació d'una disposició de caràcter general, en la celebració d'una consulta ciutadana o en la convocatòria d'un consell de barri. S'estableix el nombre de signatures necessàries per poder promoure la consulta, i es regula la presentació de la sol·licitud, la recollida, l'autenticació i la presentació de les signatures i els efectes de la tramitació de la iniciativa ciutadana.

El capítol tercer regula els processos participatius, les seves finalitats, la forma de promoció, aprovació i convocatòria, les persones cridades a participar-hi, les fases i el funcionament dels actes i debats, etcètera, així com els òrgans per garantir el funcionament correcte d'aquests processos: la Comissió Assessora i la Comissió de Seguiment.

El capítol quart estableix els òrgans de participació, tant els d'àmbit sectorial com els d'àmbit territorial. Entre aquests darrers, es regulen el Consell de Ciutat i els consells de barri, tal com feien les normes reguladores de participació ciutadana vigents fins ara. Per la seva banda, els consells ciutadans de districte segueixen estant regulats en el Reglament d'organització i funcionament dels districtes. També es preveu la subscripció de pactes i acords per fomentar espais de debat i diàleg amb persones o entitats en diversos sectors d'actuació municipal.

El capítol cinquè té per objecte regular altres canals puntuals de participació, com són les audiències públiques i el seu funcionament, i la intervenció oral en el Consell de Districte o en el Consell Municipal.

El capítol sisè està dedicat a les consultes ciutadanes, amb les quals es demana l'opinió de la ciutadania en matèries de competència municipal, mitjançant el vot directe, lliure, igual i secret a les urnes presencials o electròniques en el marc de la normativa vigent en la matèria. S'estableixen els principis informadors de les consultes, l'àmbit territorial, els subjectes legitimats per promoure-les, els seus efectes, objecte, convocatòria, període de debat públic, així com els aspectes bàsics de procediment i garanties, com ara les meses de consultes i les comissions de seguiment.

El capítol setè està dedicat a la participació de la ciutadania en la gestió dels serveis municipals i al dret d'aquesta a fer arribar a les autoritats municipals les queixes, reclamacions i propostes que consideri oportunes, així com a l'obligació de l'Ajuntament de tenir implantat un sistema de gestió per mitjans electrònics de les incidències i a la participació dels usuaris i les usuàries dels serveis i equipaments en el funcionament d'aquests mitjans.

En el capítol vuitè es regula la plataforma digital per a la participació, les seves característiques, el contingut i el programari i les condicions per accedir-hi.

El capítol novè està destinat a regular les actuacions per a l'enfortiment comunitari, tant en relació amb els programes de suport associatius específics com amb la promoció de la gestió cívica d'equipaments i serveis. També es preveu, en aquest capítol, la possibilitat que l'Ajuntament proposi a les administracions competents que determinades entitats siguin declarades d'utilitat pública o d'interès social.

I el capítol desè regula la Comissió d'Empara, òrgan integrat en el Consell de Ciutat, de caràcter consultiu, que té per objecte vetllar per l'efectiva realització dels drets i les obligacions derivats de la normativa sobre participació ciutadana, i per la bona pràctica en l'ús dels canals de participació ordenats en aquest reglament, i que componen persones de prestigi reconegut, expertes en matèria de participació ciutadana. S'estableix, de manera expressa, la compatibilitat d'aquesta instància de tutela dels drets amb la Sindicatura de Comptes de Barcelona i amb les altres que estableix la normativa vigent.

De la part final del Reglament de participació ciutadana es pot destacar la previsió que es fa en el sentit que els dubtes que es puguin plantejar en la seva aplicació s'han d'interpretar de manera que prevalgui la màxima participació en les actuacions polítiques o administratives, així com l'aplicació supletòria del Reglament de participació ciutadana respecte d'altres mecanismes o processos de participació que el Consell Municipal pugui aprovar. També s'estableix l'obligació del Govern municipal d'editar una guia útil dels drets ciutadans en matèria de participació, l'accés a la participació i transparència, i els compromisos municipals d'elaboració d'un pla de suport als projectes associatius i comunitaris; d'intentar promoure, en el marc i en els termes de la legislació de contractes del sector públic, una preferència per a entitats que compleixin determinats requisits en l'adjudicació dels contractes relatius a prestacions de caràcter social o assistencial, i de col·laborar amb altres administracions competents per modificar el marc normatiu que afecta l'activitat econòmica de les associacions. S'estableix un termini per a l'adaptació dels òrgans de participació existents i de les seves normes de funcionament a l'establert a aquest reglament, i s'habilita la Comissió de Govern perquè mitjançant decret reguli el registre ciutadà i el fitxer general d'entitats ciutadanes.

Per poder-lo desplegar de manera immediata, l'entrada en vigor del Reglament de participació ciutadana es preveu per a l'endemà de la seva publicació.